

GÖMÖRI GYÖRGY

Reggel Uppsalában

*Égszínkék, szellős-sugaras a reggel,
a fűnél zöldebb a torta Uppsalában;
lányok suhannak szellős kerekkel,
a fákon madarak örvendeznek: nyár van!*

*Sziclák színére épült katedrális
rőt tornyokkal nyújtózik magas égbe,
homályán alszik dússzakállú János,
végső útjára számos úr kísérte.*

*Égszínkék, szellős-sugaras a reggel,
indulok a régi könyvtár hűvösébe;
tele bizalommal ilyenkor az ember,
jókedve, mint sárkány, fölrepül az égre.*

Uppsala–Cambridge 2000/2004

Egy Fibonacci-sor

*Éj.
Szél.
Mély éj.
Déli szél.
Szél zúg mély éjben.
Mély éjben zúg a déli szél.
Hallom a szelet zúgni a mélységes éjben.
De már a szél is elmerül az éjszaka mély vizében.*

Költői levél Makkai Ádámhöz

– Ádám, kit a sors bőséges Amerikába
vert-űzött, míg engem örökzöld Anglia
dús talajába plántált, érzed-e mint forr
nem csak a „világ bús tengere”, hanem mint
fortyog és reszket most is e kék-zöld glóbusz?
Közel-Keleten örömtáncot járnak a síák –
bár iszonyú nagy kéj testüket szíjakkal hasogatni,
meghalni dicsőbb! szétlőni egy ami helikoptert,
vagy dzsíp-et robbantani tele brit katonával.
És még a rejtélyes Al-Kaidáról nem is esett szó:
holnap-holnaputánra füstté válhat a házad,
vagy ha nem az, a Sears Tower Chicagóban,
a magas Wall Street, vagy a Big Ben. Ronda világban
élünk, Ádám, s ebben nem igazán segít igazodni
ifjan elkezdett steineri bölcséletünk sem,
mert az is óriás lépték mentén mérte fel a világot;
aztán meg ki szeretne egy füledt Mars-szerű földre
születni megint? lám Grönland gleccsere olvad,
lassan előnti a tenger nemcsak a banla-
(meg -desi) partot, ám Ispwichet s Floridát is,
vagy hirtelen tsunami zúdul a kis kikötőkre.
Jó, hát ananász is nőhet Kentben, s a dinnye
helyett szívesen eszem én mangót s papayát is-
csakhogy időközben kiüthet az a Tűzvész,
ama Világégés, amit már kettőezerre
vártak, de ami (hálistennek) még a jövő
méhében szunnyadozik. Abban a roppant
háborúban elpusztul százmillió és jön rá egy Atomtél,
s éhenhal újabb százmillió! – Hessegeds el
szörnyű jóslataim, szeresd szeméttel-teli Pestem,
ahol ma még jóllakhatsz bécsiszelettel,
s remek vargabélest is kaphatsz a Remízben.

*Élni még lehet ott, no meg itt is, szerte a földön,
ahol boldogok is voltunk: ötvenhat, forradalom,
berlini falhasadás, jó feleségek, gyerekek – ne feledjük.
És ma se tudok mást, jobbat mondani, mint az az Imre,
aki, szegény, megszenvedte a sorsát, s mégis végül
isteni szózáttal az ember elé a reménységet emelte.*

